

Jonas Miškinis

KALĖDŲ ŠVENČIŲ KILNI PRASMĖ

Kalėdos – tradicinis tikinčiųjų Kristaus minėjimas. Kalėdų šventė – tai Kristaus gimimo, ramybės, krikščionių dvasinio atgimimo, susivienijimo ir didelio džiaugsmo šventė. Ir kalendoriniai metai žymimi pagal erą, kuri prasideda su Kristaus gimimu. Tai parodo krikščionių švenčiamųjų Kalėdų – Kristaus gimimo šventės visuotinį reikšmingumą. Tai įvykis, iš kurio įtakos negali išsivaduoti net ir tie, kurie neigia Kristaus tikrumą.

Ar dabarties žmogus, jei ne visada dienos šviesoje, tai bent nakties glūdimyje, pasak kai kurių rašytojų, nūdien nekelia klausimo, kokia iš viso žmogaus gyvenimo prasmė? Nepasitenkinimas visuomenine, socialine, politine santvarka kankina šiandien modernųjį žmogų, kaip ir senojo pasaulio. Senuoju pasauliu vadinami laikai prieš Kristų.

Kitas dalykas, kuris ir dabar neramina žmoniją, tai nesugebėjimas permatyti žmogaus esmės. Pasak rašytojo Ph. Brooks, kas negimė pasitenkindamas būti paprastu duonos valgytoju, tas turi ne tik skilvį ir rankas, bet taip pat sielą ir širdį. O kas paveldėja jautresnę sielą, tas negali viso to nepastebėti. Tokie jautresnės sielos buvo mokslininkai filosofai ir įvairių religijų kūrėjai. Jie stengėsi minėtus aktualius klausimus spręsti, žinoma, ir kitiems aiškinti bei įtikinti pagal savo nuomonę.

Pavyzdžiui budizmo religijos Gotama aiškino, jog žmogaus gyvenimas yra kentėjimas nuo jo pradžios ligi mirties, kad nuo kentėjimų nereikia bėgti, o juos savo valia nugalėti. Kai jo mokiniai jį užklausė: kas iš to, koks gi galutinis žmogaus likimas, tai jis nuo atsakymo įvairiaip išsisukinėjo. Tačiau filosofas Platonas kukliau teisinosi: girdi, kad į tą galėtų atsakyti tik iš dangaus nužengusi būtybė.

Žodžiu, senosios religijos neturėjo tokio griežtai formuluo-

to atsakymo. Sumaterialėjusiai žydų tautai užteko to, kad tik gavo pasisotinti duona ir mėsa su svogūnais. Dvasinis jų gyvenimas baigėsi pasididžiavimu esant išrinktąja tauta. Šitokio nusiteikimo žiloje senovėje buvo žydų mokytojai, vadinamieji pranašai, skelbė ateisiant Mesiją, t.y. Dievo Pateptąjį. Jis galutinai išaukštinsiąs žydų tautą, kuri pajusianti medžiaginę bei dvasinę gerovę.

Žydų tautai lauktasis Mesijas virto beveik grynai tik taautos išlaisvintojas ir vadas. Suprantama, kodėl žydų tauta Kristumi nusivylė ir jo mokslo nepriėmė. Kitaip ir būti negalėjo. Juk jų supratimu Mesijas turėjo su triumfu nužengti iš dangaus arba gimti bent karaliaus rūmuose. Dabar gi nei iš šio, nei iš to aikštėn išeina kaip paprastas darbininko sūnus. Atrodo, kad Kristaus gimimo istorijos žydai nežinojo. Jeigu fariziejai būtų žinoję, kad jis gimė gyvulių tvarte kaip vargšas, jie būtų didesnį triukšmą pakėlę.

Tačiau krikščioniškasis pasaulis Kristų laiko tikru Dievo atsiųstu Mesijum – Dievžmogui. Krikščionys Jį garbina, jam lenkiasi, piešia gražiausiomis spalvomis. Taigi tas, kuriam šiandien tiek garbės teikiama, turėjo idiliškai liūdną gyvenimo pradžią ir tragišką gyvenimo pabaigą. Bet darosi numanu prisiminus tai, kad laikas visa, kas gražu ir kilnu, arba nublukina, ar papuošia. Paprastai taip yra gyvenime, kad didžiosios asmenybės, dažniausiai išėjusios iš kuklių pastogių, tik po mirties gauna sekėjų ir garbintojų.

Teisingai sako pranašas Izajas: "Jis mane atsiuntė paguosti visus liūdinčius". Pranašas tai pasakė dar prieš Kristaus gimimą, bet jis buvo įsitikinęs, kad ateis tas, kuris paguos vi-

sus liūdinčius. O Kristus ir atėjo paguosti visų liūdinčių. Gimė kaip vargšas kūdikėlis, kad žmonių tarpe būdamas paguostų visus liūdinčius, privestų juos prie tikėjimo į Dievą Visagalį. Todėl žmonija džiaugiasi Kalėdų švente. Jis atėjęs išvadavo žmoniją nuo amžinos pražūties, leido visiems suprasti tikrąjį Dievą, kad garbintų jį ir jam tarnautų.

Pavyzdžiui, Kalėdų senelis ir eglutė tai nepamainoma nūdien reklama, pradedant vaikų žaislų ir baigiant įvairių prekių krautuve. Nors daugelis tikrai nežino, su kuo toji reklama siejama, kokia jos prasmė. Kristus, sąmoningai ar nesąmoningai sumedžiagintas, besistengiant jį padaryti žemės reikalų karaliumi. Ta tendencija pasireiškia ne tik atskiruose jo gyvenimo momentų minėjimuose, bet ir išoriniame žmogaus gyvenime.

Anot Papinio, modernusis pasaulis, nežiūrint to, kad dažnai kitaip atrodo, vis dar yra per daug toli nuo Kristaus ir mechaniškai praktikuoja lyg pats to nejausdamas. Vadinasi, kas deda didelį kryžių, neatsižvelgdamas į savo vidaus korupciją, tas tariasi turįs teisę kitus teisti ir smerkti, jei kiti to nedaro. Tokie stengiasi sudaryti tikėjimo monopolį ir priversti visus taip galvoti, kaip jie galvoja.

Tačiau Kristuje atnaujintas pasaulis tėra tik per Kristuje atnaujintą žmogų. Kam toks pasaulis pageidaujamas, tam brangi prakartėlė, tam mielas, brangus ir joje gimęs Kristus.

Kalėdų švenčių proga reikia žvelgti ir į save, ar turime ryžtingumo bei jėgų atlikti pavergtos Lietuvos atkūrimui darbus, kuriais didžiutumas patys, ateities kartos ir didį vargą kenčianti mūsų tauta.

DRAUGAS

SEM AN A R Y O

MŪSU
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 2.300,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 200,00

Už skelbimu kalba ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal. 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Arkivyskupas Teofilus Matulionis

Lietuvių tremtinių grupė Invalidų namuose, Mordovijoje, 1955–1956 m. Stovinčių viduryje vysk. Teofilus Matulionis.

Šventojo kančia ir aidas

Pasaulyje buvo ir yra daug kenčiančių žmonių, bet kenčiančių su meile kančiai yra maža. Dėl to ir Kristaus kančia yra didinga, kad Jis nuo kryžiaus meldėsi už tuos, kurie Jį prikėlė. Arkiv. Matulionis kentėjo daug, bet niekad nesiskundė, niekad nieko nekeikė, net blogu žodžiu neminėjo tų, kurie jį kankino. Jis kentėjo ne už savo asmeniškų nusikaltimų, bet už Dievą, religiją, tėvynę. Kentėjo už tai, kad jis buvo kunigas, vyskupas, lietuvis. Iš jo veido visada buvo galima išskaityti, jog jis buvo net laimingas, kad galėjo kentėti. Tai šventojo kančia. Tą šventojo aidą pabrėžė antroje šios monografijos dalyje dauguma liudytojų apie arkiv. Matulionį. Žinomas Lietuvos istorikas kun. dr. J. Stakauskas, smulkiai aptaręs arkivyskupo charakterį, jo artimo meilę, visiems, kuklumą, paprastumą, sako: "Jame nebuvo nė krislelio tos gudrios diplomatijos, kuri moka panaudoti kito neapsižiūrėjimą, silpnumą ir klaidą, Jis nesidžiaugė kitų klaidomis, neišnaudodavo susidariusios iš to situacijos. Neabejotinai mes turime reikalą su šventuoju. Ši nuomonė yra visuotinė."

Išvada

Kokia gi šios monografijos vertė? Mano kukliu išmanymu, jos vertė yra labai didelė ir ji parašyta kruopščiai su rašytojo talentu ir filosofo minties gilumu (Išvada – Užsklanda). Kai kas pasiges, ką ir autorius pastebi, išsamaus vientisinio veikalo apie šį didįjį mūsų kankinį vyskupą, bet visi tie, kurie turi reikalą su istorijos mokslu, bus autoriams dėkingi už istorinius šaltinius. Šaltiniai gi yra pirminiai, nes Lietuvos autorius, atrodo, šaltinius yra ėmęs iš paties arkivyskupo.

Todėl esame dėkingi mielam nežinomam autoriui Lietuvoje ir dr. Pranui Gaidai už puikų parašymą ir Lietuvos katalikų mokslo akademijai už išleidimą šios pirmųjų šaltinių monografijos. Ji ir bus kertinis akmuo būsimąjo Lietuvos šventojo paminklui.

Pastabos

Pabaigai pora pastabėlių. Įdomu būtų žinoti, kuriais šaltiniais autorius remiasi tvirtindamas, kad arkiv. Matulionis nebuvo kardinolų "in pectore" sąrašė? Priešingai kiti šaltiniai teigia, kad jis ten buvo. Tame sąrašė buvo: Prahos arkiv. Baran, ukrainiečių arkiv. Slipy ir arkiv. Matulionis. Anie pirmieji buvo iš kalėjimų išlaisvinti ir savaimė – jie buvo paskelbti kardinolais, o Matulionis nebuvo išlaisvintas ir jis liko nepaskelbtas.

Dėl kun. Jono Kuzmickio pareigų Merkinėje. Čia yra smulkmena, bet kadangi a.a. kun. Kuzmickis paėmė tai "į širdį" ir vos kelias dienas prieš savo mirtį prašė, kad tai būtų pataisyta, todėl gal nors šioje vietoje reikia paskelbti. Kun. Kuzmickis kiekvieną sekmadienį Ilgininkų km. (10 km. nuo Merkinės) mokyklos patalpose laikė pamaldas. Jo gražūs pamokslai sutraukdavo į jas daug jaunimo. Nežinomas autorius šios smulkmenos galėjo ir nežinoti.

Dėl tų autoriaus lietuvių kalbos naujadarų jau kilo ginčas ir spaudoje. Mano nuomone, reikia lietuvių kalbą lietuvininti, bet ne visi naujadarai yra tinkami ir žmonių priimami. Todėl mes juos galime bandyti periodinėje spaudoje, bet knygoje, ir dar tokio masto kaip ši, gal vis dėlto derėtų vartoti kalbininkų ir visuomenės priimtą žodyną.

Pranas Gaida, NEMARUS MIRTINGASIS: Arkivyskupas Teofilus Matulionis. Ganytojas, kalinys, kankinys ir laimėtojas. Išleido Lietuvių katalikų mokslo akademija 1981 m. Romoje. Veikalas įrikiuotas į LKM Akademijos "Negėstančių žiburių" seriją. Knyga didesnio formato, 370 psl., iliustruota nuotraukomis, kaina 12 dol. Knygos viršelis – dail. V. Žilius.

Ign. Urbonas

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

savo mieliems klientams linki

linksmų šv. KALĖDŲ ir laimingų

NAUJŲ METŲ

AUKŠTŲN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

O KAIP SU PRAGARU?

Velniams šiandien nemėgiamas. Apie jį rimtai klausyti daugelis nenori. Apie jį užsiminęs kunigas nekartą klausytojų palydimas ironiškų šypsnių, pašaipos žodžių ir net tiesiog tamsuolio bei atsilikėlio titulu. Pasitaiko ir kietesnių bei keistesnių reakcijų. Kaip antai Brocktono (JAV) lietuvių parapijos klebonui kun. V. Dragunevičiui parapijos komitetas vieną kartą pareiškė reikalavimą: "Darbovietėse mus pajukia, kad tikime, jog yra velnias. Dievas, sako, dar gali būti, bet šėtonas — tai kunigų prasimanymas. Taigi, klebone, savo pamoksluose daugiau velnio neužsimink; už kiekvieną jo suminėjimą bus pabauda — atskaitysime iš algos po 5 dolerius (Plg.S. Sužiedėlis — Kunigas Jonas nuo Kryžiaus)

Tokiu tikinčiųjų nusiteikimu (ypač jai dar ir kunigas jiems nusileidžia) velnias tik džiaugiasi, nes tyloje ir ramybėje jam geriau vyksta sielų klaidinimas ir meškeriojimas.

I. Ir ne tik velnias...

Tai, kas buvo lig šiol trumpai pasakyta apie velnią, yra toli gražu ne visa, — tęsia mons. M. Krupavičius. — Tuomi pasitenkinti negalima. Tai būtų nedovantinas nedasakymas, lyg sakinio vidu-

ryje nutraukimas.

Svarbu perspėjimu apsaugoti — žmogų nuo velnio įtakos, bet nemažiau svarbu jį įsamoninti, kas jo laukia tai įtakai pasidavus, pasukus į nuodėmės klystkelius.

Taigi, reikia kalbėti ir apie p r a g a r ą.

Religija vienu ar kitu būdu apima visą žmogaus gyvenimą. Ji neapeina nei vieno jo gyvenimo sąmoningo akto ir ant kiekvieno jų uždeda savo antspaudo Galutiną išvadą — žmogaus gyvenime visos subordinaujasi Dievui, kuris yra viso ko Alfa ir Omega, pradžia ir galas.

Tos tvarkos pažeidimas arba, kitaip pasakius, nuodėmė, yra baudžiama. Religiniai-moralinė pareiga saugoja sankcija — įstatymuose numatyta bausmė nušiengus įstatymui arba jo neišpildžius. Tą pareigą laužyti negalima be nusikaltimo ir kartu be bausmės.

Kalbamos sankcijos nereikia laukti vien tik už žemės ribų. Ji dažnai pritaikoma ir čia, žemėje, dar gyviems esant...

Sunkios yra kūno kančios, kuriomis dažnai baudžia žmogų nuodėmė, bet

Kristaus gundymas. Dail. Dore

palyginamai sunkesnės yra tos pačios nuodėmės gimdomos sielos kančios.

Vienas Amerikos gydytojas yra pasakęs: Užtrenkite duris nuodėmei į savo širdis ir pamatysite naują pasaulį: ištuštės kalėjimai, ligoninės ir bepročių namai pritruks darbo, o kartuvės, elektros kėdės ir gilios muziejuose atsidurs...

Už visas esamas blogybes yra kaltas pats žmogus. Ką pasėjo, tą ir pjauna. Jis yra savo likimo kalvis.

II. Bus sprendimas

Blogiausia, kai žmogui išsprunka iš rankų galimybė pasitaisyti. O tai įvyksta tada, kai žmogus susiduria su jo gyvenimą lemiančiu veiksmu — mirtimi. Mirtis pristato žmogų prie amžinojo ir neklystančio Teisėjo. Jo teismas turi labai trumpą, tik dviejų paragrafų, baudžiamąjį kodeksą — dangus ir pragaras. Vienas tų paragrafų bus pritaikytas ir mums.

To teismo sprendimas be apeliacijos. Ir dangus ir pragaras — amžini.

Dievo nustatytos moralinės tvarkos laužymas stato kaltininką prie pragarų vartų. Prie jų priveda sankcija, bausmė už nuodėmę.

CONISA IMÓVEIS

Instalada no Prédio "Grão Duque Vytautas" - Vila Bela

COMPROMENTA SEUS AMIGOS LITUANOS E BRASILEIROS
DESEJANDO-LHES UM

Feliz Natal e Próspera Ano Novo

CONISA IMÓVEIS a Imobiliária de bons negócios em 1983

Rua Santo Amásio, 327 - Vila Bela - (Esq. c/ Rua das Giestas, alt. n: 1.090) - Creci 22.140

Fones: 274-9002 - 274-8187 - e 274-2192

KUBICKAS

Prie pragaro vartų laidojamos visos išsilaisvinimo ir gyvenimo pataisymo viltys. Kas nepasitaisė gyvenime, kas nepanoro pasinaudoti Dievo malone, čia bergždžios pastangos. Ką pasėjai, tą ir pjausi. Ką žemėje laimėjai, amžiams laimėjai.

III. Pragaras – "de fide"

Net ir "praktikuojančių" katalikų tarpe atsiranda... velnio ir pragaro priešų. Jie kitaip kovoja su velniu, negu Brocktono parapijos komitetas. Jie džiaugiasi "Bažnyčios pažanga, kad... jau niekas nekalba nei apie velnią, nei apie pragarą". Ir daro išvadą: nei velnio nei pragaro nėra.

O koks jų argumentas – "Man taip atrodo!"

Arba, pašmonėj: "Noriu, kad jų nebūtų..."

Tuo tarpu velnias ir pragaras yra "de fide" – apreiškta mūsų tikėjimo tiesa. Deja, nėra vietos ilgiau apie tai kalbėti.

Kristui pragaro ir velnio klausimas buvo aktualus ir svarbus. Gal jokios kitos tiesos jis neskelbė taip dažnai, primygtinai ir kietai bei aiškiai įvairiose aplinkybėse ir formose, kaip tiesą apie esimą amžinos bausmės už Dievo įstatymų laužymą. Matyti, Jam labai rūpėjo, kad tie, kurie su Juo vaikščiojo, giliai tą tiesą įsisąmonintų.

KRISTAUS UŽGIMIMO ir NAUJŲ METŲ proga sveikiname visus Brazilijoje gyvenančius lietuvius bei jų ainius ir kviečiame visus į bendrą darbą Tėvynės labui.

Visagalis tesuteikia kantrybės ir vilties mūsų broliams Lietuvoje, kad jie galėtų, kuo greičiau sulaukti laisvės dienų. O mes besidžiaugdami čia savo gerbūviu, sveikata ir laisve, visuomet atsiminkime: lietuviais esame mes gimę – lietuviais turime ir būt.

Braz. Liet. Bendruomenės
Valdyba

Apaštalai, sekdami savo Mokytoju Kristumi, tą tiesą apie pragarą taip pat dažnai savo pamokymuose skelbdavo.

Negaliu čia patiekti visus Šventraščio išsireiškimus šiuo atžvilgiu; tad nurodau tik šaltinius, kuriuos kiekvienas gali surasti: apie velnią: Mk 4,15; Lk 22,3; Jo 13,27; Apr 12,9; Mt 25,41; Kor 7,5... apie pragarą: Mt 5,29; Mk 9,46; Mt 3,12; Lk 3,17...

Norint paneigti pragaro ir velnio esimą, reikėtų paneigti apreišktają mokslą, reikėtų savo nuomonę akiplėšiškai statyti prieš Kristaus žodį, reikėtų nustoti būti krikščionimi. Dar daugiau, reikėtų paneigti Dievo teisingumą, išmintį ir šventumą, o tuo pačiu ir paties Dievo

esimąnes pragaras galėtų nebūti tik tada, kada nebūtų Dievo.

Bet jei nebūtų Dievo, nebūtų nei... mudviejų.

ŠILTI IR SANPAULIEČIŲ SVEIKINIMAI

"Mūsų vienintelio lietuviško laikraščio redaktoriams, leidėjams ir administracijai linkime linksmų Šv. Kalėdų ir laimingų Naujų Metų –

Marytė ir Aleksandras Bumbliai

GIRCKUS & CIA. LTDA.

AUDINIŲ FABRIKO SAVININKAI

ANTANAS IR GENE
GIRCKUS

klientams, giminėms, draugams ir pažįstamiems

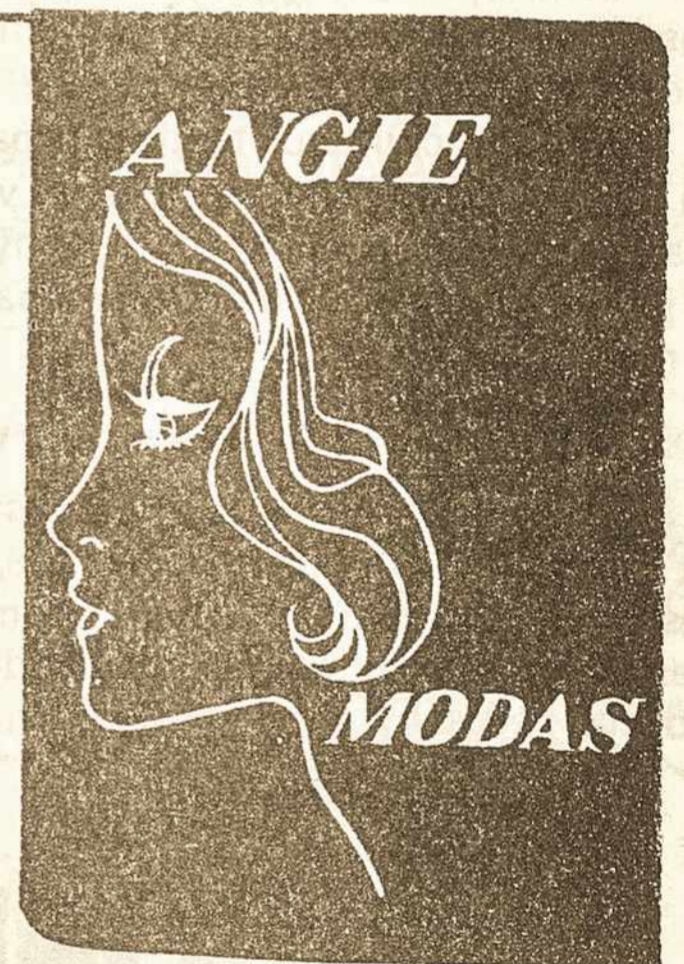
linki

LINKSMŲ palaimos KALĖDŲ
pilnų laimingų bei
sėkmingų NAUJŲ METŲ

ANGIE modas

Rua Solon, 365 – Fones: 221-6339 221-5831 – Bom Retro
CEP 01127 - São Paulo - Capital

SIUVAME ŠILKINES SUKNELES IR MADINGUS RŪBUS MOTERIMS

Malina Mošinskienė

ADVENTO ANGELĖLIS

(iš mano Atsiminimų)

Gyvenome Austrijoje sunkiais poka-
io metais. Visko trūko: šykštu maistu,
rūbų, apavo vaikams, bet džiaugėmės
nuostabių Austrijos Alpių gamta.

Jei žiema buvo sunki – ji netruko.
Jau kovo mėnesį atšildavo, sniegas upe-
nuokščiais nusriuvendavo, jau balandžio
mėn. užkukuodavo gegutė miškuos, gėlių
pajėlytės stiepėsi į saulę ir vaikai basi min-
kydavo atšilusią žemę. – Pavasaris ir
vasara tai nuostabiausieji metų laikai.

Visame tame gaivalingame grožyje
namiršdavau alkį ir visokius kitus netek-
us. Rūpėjo tik vaikų sveikata – ačiū
Dievui jie augo stiprūs ir visada sotūs.

Rudeniop 1946 metų, pas mus Tum-
nerbachan prie Zell am See, atsilankė
vieną dieną toks sulysęs, barzdele apžė-
jęs, sportiškai apsirengęs vyras – prisistatė
Walter Stengl, menininkas portre-
tistas. Jis per penkias minutes nupiešė
mūsų sūnaus – vaiko galvytę, po to
pažvelgęs, kiek ilgiau piešė vyro portre-
tą – ilgiausiai užtruko prie mano su-
siužinios ant rankų. Buvome visi suža-
povanojome konservais, kurių
priešėjome nedidelę atsargą iš "Care"
siuntinių. Išsikalbėjome. Sužinojome,
kad jis yra Miuncheno meno akademi-
jos profesorius patekęs po karo ameri-
kiečių nelaisvėn, vėliau paliosuotas, nes
būdamas kalėjime jis padarė puikius
portretus visų viršininkų ir net pačių
stambiausių generolų. NS Partijon bu-
vo įsirašęs vien todėl, kad galėtų pragy-
venti, nes austrams irgi nacių "letena"
nebuvo lengva. Tačiau kai pateko ne-
laisvėn, žmona su trim sūnumis maž-
mečiais liko kaž kur Hamburge. Dabar,

jis Austrijoje ieško kaip čia įsikūrus. Sa-
vo gabumais jis eina iš namų į namus
priešdamas, dažniausiai, be atlyginimo
žmonių veidus.
Taip mes susidraugavome. Dažnai jis
ateidavo pas mus papietauti ar kuo
nors vakarienei pasistiprinti. Nuošir-
džiai dalinomės viskuo ką turėjome
"ant stalo", o svarbiausia širdyse. Nu-
piešė jis dar labai gražų vyro motinos

portretą, ir vėl apdovanojome kuo įma-
nydami, kol pagaliau ir jo šeima atvyko.
Bet prieš Kalėdas jis dar buvo įsižiūrė-
jęs į mūsų Liudytę – šviesiaplaukę 2
metelių pampuskėlę. Vieną priešpietį
jis ją rado naktiniuos ilguos marškinė-
liuos beslampinėjančią, ir čia pat pada-
rė škičą. O po kelių dienų, matau Zell
am See knygų vitrinoje ją išstatytą.
Žmonėms labai patiko, gavo daug užsa-

Žmonėms labai patiko, gavo daug užsa-

Kūdikis Kalėdų džiaugsmas

LITUANIA

Imóveis e Administração de Bens Ltda.

linki mieliems klientams, bičiuliams
ir visiems pažįstamiems

Linksmų šv. Kalėdų
ir sėkmingų 1983 metų

Feliz Natal

e

Próspera Ano Novo

aos Amigos e Clientes

AVENIDA ZELINA, 1001 – CEP 03143 – FONE: 257-6038 – VILA ZELINA – SÃO PAULO

ADVENTO ANGELĒLIS

kymų, žinoma jau apmokamų, gi mums atnešė jos atvaizdą "Advento Angelėlio", laikančio ištiestoje rankutėje žvakele. Jis kukliai pasakė: "Tebūnie tas "Angelėlis" visada jūsų šeimoje, kaip padėka "vieno, kurį priglaudėte, kai jis neturėjo namų, kurį pavalgydinate, kai jis buvo alkanas... Tebūnie jis simbolis laukiant TO, kuris neša taiką ir ramybę geros valios žmonėms".

Daug metų nuskriejo nuo tų 1946 – jų, bet "Advento Angelėlis" yra su mumis ir kiekvienais metais jis supasi palubėje Advento metu drauge su mūsų viltimis taikos ir meilės šio nykaus pasaulio ateičiai.

MŪSŲ TAUTINIO MUZIEJAUS STEIGĖJAMS...

Su Kalėdų ir 1983 metų sveikinimais bei geros sėkmės linkėjimais, pranešama, kad "visus mano kultūrinius turtus, (belaukiant kam nors intereso, tam įteikti) "cupim" baigia naikinti. Tačiau šį tą dar išgelbėjau. Turiu čia "CRISTO REI" (maždaug vieno metro) – Adomo Trumpio skulptūra".

Jūsų
Petras Babickas
Rua Pedro Ivo, 71
Parque Lafayette
02500 Caxias, RJ.

PADĖKA

Mirus mūsų mielai žmonai, motinai ir senelei

MARIJONAI STANKŪNIENEI,

Dėkojame visiems, kurie lankė namuose ir ligoninėje. Kun. P. Rukšiuviui už lankymą, Sakramentų suteikimą ir Mišių atlaikymą prie karsto, palydėjusiems j kapines ir maldas.

Jonas Stankūnas ir šeima

LIETUVIŠKI SVEIKINIMAI
IŠ MILANO UNIVERSITETO

Italijoje, Milano mieste, Švč. Jėzaus Širdies universitete, yra dėstoma ir studijuojama lietuvių kalba. Šios veiklos iniciatorius yra kun. Stasys Ereminas, rozminietis. Įdomu, kad jau yra keli italai, kurie ne tik kad išmoko lietuviškai kalbėti, bet ir rašo studijas įvairiom lietuviškom temom bei dėsto lituanistiką tam pačiam universitete. Šiomet pravedė ir Maironio, "Lietuvos Atgimimo Poeto – Poeta del Risorgimento Lituanos", minėjimą.

Lituanistika universitete taip įsiriškioja: Milano Katalikų Universitetas – Raštijos ir Filosofijos Fakultetas – Kalbotyros Institutas – Lietuvių Kalbos Skyrius.

Lietuvių kalbos ir kultūros dėstytojas: Tasius Ereminas (lietuvis); lietuvių

kalbos istorijos dėstytojas: Guido Michelini (italas).

Kalėdų ir Naujųjų Metų proga jie sveikina lituanistikos bičiulius ir atsipausdinta kortele su lietuvišku tekstu.

Geriausios MŪSŲ LIETUVOS sveikinimai Milano Katalikų Universiteto Lietuvių kalbos skyriui.

MIŠIOS

už MARIJONĄ STANKŪNIENĘ bus atlaikytos sekmadienį, sausio 2 dieną, 16:15 val. Casa Verde N.S. das Dores bažnyčioje.

Kazaverdiečiai ir velionies šeimos bičiuliai kviečiami dalyvauti.

Labdaros Ratelis

ESCRITÓRIO CONTÁBIL

CRC - SP - CEI - N.º 518

LUIZ DO NASCIMENTO

Contador e Advogado

Mieliems lietuviams linkime

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ

ir

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

A TODOS OS AMIGOS
E CLIENTES DEZEJAMOS

Feliz Natal
e

Próspera Ano Novo

DR. ANTONIO VIOTTO NETO

DR. DARIO A. THOMAZ

DR. EDSON A. RAVENA

DR. W. MARLEY R. DE MORAES

DR. LUIS FERNANDO DO

Mirian do Nascimento

NASCIMENTO

BACHAREL DE DIREITO

LIETUVA

EM PORTUGUÊS

NR. 23(82)

Alfonsas Andriukaitis

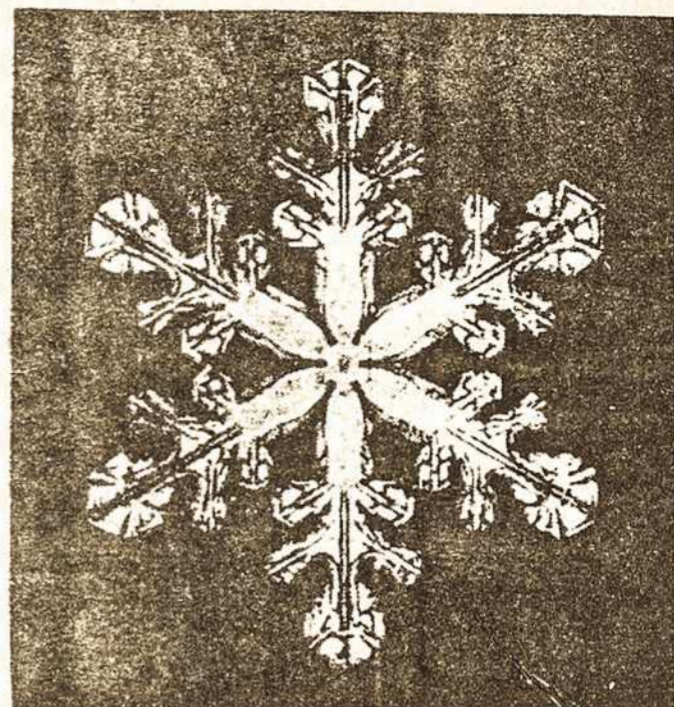
NATAL EM GULAG

(Trecho extraído do livro "Castigo Injusto", de A. Andriukaitis)

... No ano de 1942, na ilha de Stolb /no Mar Glacial Artico – N. do Tr./, já havia uma "kātorga" /colônia para condenados à trabalhos forçados – N.do Tr./, com seu chefe Čiuprovas, conhecido pela sua crueldade. Sob a responsabilidade de Čiuprovas havia cerca de 1.200 prisioneiros. Todavia, em 2 – 3 anos quase todos pereceram, e restou somente uma pequena parte. Então, para essa ilha foram levados também exilados lituanos, ao todo 500 pessoas, das quais também poucas sobreviveram. As primeiras vítimas lituanas da ilha de Stolb foram o coronel do exército da Lituânia independente Grabys e sua família. Tão logo os exilados chegaram a Stolb, na mesma noite o coronel morreu congelado. Enterraram-no na ilha vizinha perto do canal Olenioke, e a primeira ilha recebeu o nome de Grabys.

A fome e o frio sem qualquer distinção atingiram os exilados e principalmente os que tinham crianças. Em toda a região polar não haviam roupas de inverno e calçados nem por sonho poderiam ser conseguidos. Os sapatos trazidos da Lituânia rasgaram-se. Além do mais, eles não eram de modo algum apropriados para resistir – 47 - 63° C. Por isso era necessário envolver os pés nos mais variados trapos, mas eles mesmo assim estavam com frio. Assim, por exemplo, a própria D. Alenskisteve os dedos das mãos e dos pés congelados.

O filho mais velho da Alesnkis, de 13 anos, sempre recolhia restos gelados de comida de sobre pilhas de resíduos de lavagem. Os chefes da ilha, guardas e outros empregados, após comerem, jogavam os restos da refeição no balde da lavagem. Depois, quando o balde já se encontrava quase cheio, eles jogavam nele até suas fezes, porque lá no norte não havia toalete, nem tampouco banheiro, e se havia, nesse banheiro era preciso despir-se totalmente. ... Pois é, os "senhores" da ilha tudo faziam dentro de casa, e quando o balde ficava cheio, era levado para fora e esvaziado ali nas proximidades. Fezes e urina ali mesmo se congelavam, e cada dia crescia mais a pilha de resíduos. Rápidamente era possível escolher alguma coisa de lá: migalhas de pão, carne em latas de conserva, restos de peixes. Não só os cães, mas também pessoas morrendo de fome, reviravam as pilhas de lixo. Por essa razão, grande parte dos exilados esgueiravam-se perto do monte de detritos, e mesmo o próprio Alenskiukas /filho de Alesnkis – N.do Tr./. Ele, se não agarrasse a tempo o alimento caído rapidamente congelava-se, conseguia somente retirá-lo com os dentes. Enquanto sua mãe tinha saúde, ele só havia ido algumas vezes à pilha de detritos. Todavia, quando ela, de pés e mãos inchadas, não podia levantar-se, Alenskiukas perambulava quase o dia todo ao redor do lixo, para que fosse o primeiro a chegar e escolher os restos de comida. De outro modo, se demorasse um pouco mais, nada sobriaria para recolher. Os principais concorrentes aqui eram os cães. Como os cães eram soltos, dormiam na neve, e assim que ouviam pessoas mexendo no balde, vinham correndo em bandos, e brigando entre si, terminavam

com as sobras de alimento. Por essa razão, para que os cachorros não corressesem primeiro, Alenskiukas aguardava o dia todo diante do monte de lixo.

Isso aconteceu no final do ano de 1942. No dia em que o mundo inteiro festejava o Natal, o faminto Alenskiukas viu que duas senhoras despejaram de uma vez o lixo. Ele correu até elas, mas escorregou e caiu num monte de gelo. Os panos congelam-se rápido quando molhados, e o menino não conseguiu se levantar. Deitado, ele só sentia que o corpo começava a endurecer – queria ainda chamar por socorro, mas fracassou. Esperou que alguém passasse por perto, mas só os cães brigavam entre si, olhando furtiva e ferozmente para o menino deitado, o qual sustentava metade do monte de lixo. Enquanto isso, mais uma mulher saiu, e apesar de ter visto que entre os cães alguma coisa se mexia, despejou novamente sobre Alenskiukas um balde de restos. Virou-se e retornou para dentro de casa. O menino cobriu-se mais de gelo... e toda a esperança de se levantar esvaniu-se. ...

Era Natal... E talvez representasse a ele um belo quarto, onde haveria um forno aceso, onde o seu pai estaria aquecendo-se e sua mãe preparando os "šližikai /típico biscoito lituano feito especialmente para o Natal – N. do Tr./ e o "Kūčios" /a ceia da véspera do Natal – N. do Tr./. A árvore de Natal já estaria enfeitada, e na ceia devia-se cantar para o Menino Jesus. Mas, ele não podia cantar, já que algo havia se alojado em sua garganta: um espinho de peixe ou talvez um "šližikas".

Então, um intenso relâmpago clareou o quarto – ele percebeu um anjo sobre a árvore de Natal, e ouviu-o falar: "Junte as mãos em prece, eu o levarei até lá, onde não há choro nem opressores, onde a clara luz do sol é eterna. E lá você cantará hosana. ..."

À noite D. Alesnkis sentiu falta do filho, porém não tinha forças para procurá-lo. Em fins de dezembro, a noite é fortemente escura, e o dia praticamente inexiste. À noite, o vento encobriu de neve o menino, e no dia seguinte ninguém mais o encontrou, ninguém mais o viu. Só os cães encontraram o cadáver no monte de resíduos de lavagem, e começaram a disputá-lo, apesar de não atacarem o próprio corpo, talvez porque ele estava seco demais. ... Sómente no terceiro dia o corpo foi encontrado: o menino estava deitado com as mãos juntas em prece, como se quisesse pedir algo, como se quisesse levantar as mãos ao céu, e implorar a piedade divina. Todos que o viram, choraram. Os prisioneiros e exilados enterraram o menino na ilha de Grabys.

Tradução de Nida R. Remenciūtė

KEISTA, BET TAIP YRA ...

Kas iš šono bešališkai ką nors stebi, jis gali daug matyti, ir gali būti naudingas, gali ir pagelbėti ar bent patarti, jei jis simpatizuoja stebėtam reikalui.

1) Kalbant apie jau besibaigiančius "Lietuviškų parapijų metus (1982)", buvo šis tas aptarta ir gal šis tas padaryta, bet visų geros valios lietuvių parapijiečių rūpestis savo "Asmenine Šv. Kazimiero parapija" ar "Teritorine Šv. Juozapo parapija", turi tęstis, pradėti darbai turi eiti pirmyn. Kitaip istorija savo laiku pasakytų, kad buvo daug kalbėta, aptarta, bet maža kas padaryta.

2) Žvelgiant į mūsų parapijų lietuvišką jaunimą būtina neužmiršti — kad koks tas jaunimas dabar bebūtų — jis yra mūsų lietuviškų São Paulo parapijų ir pačios B.K. B-nės bei Visuomenės ateitis. Reikia mūsų jaunimu pasitikėti, rasti priemonių jį patraukti arčiau prie Dievo ir prie Lietuvybės.

3) Keista, bet taip yra — mes nejstengiamė net kaip reikiant — lituanistinio, tautinio bei religinio švietimo pravesti... Suprantama, tam reikia rimtos, efektyvios "ŠVIETIMO KOMISIJOS", sudarytos iš keletos asmenų, net apmokamų jei reikėtų. Taip daroma kitose gyvenėse lietuvių kolonijose, plačiam laisvam pasauli.

4) "MES" — M. Lietuvos skyrius yra palaikytinas visais būdais. Tas puslapis ar lapas gali prisidėti prie mūsų jaunimo ugdymo tautiniame ir religiniame sąmoningume ir jo įpareigojimo rašyti ir skaityti.

5) Ne tik dera, bet būtina, kad būtų pagyvinta jaunučių ir paauglių katekizacija, nes mūsų (ir Brazilijos) ateitis priklauso nuo katekizacijos, kaip aiškiai pasisakė Popiežius Jonas Paulius II.

6) Kalbos, gali liktis kalbomis ir laiko gaišinimu. Ir žinome, kad "sausos nieks neklauso". Lietuviška "vargo" mokykla (ar V. Zelinoje, ar privačiuose namuose) liktų padrasinta ir būtų įpareigoti Tėvai ir vaikai, jei įsisteigtų ŠVIETIMO FONDAS. "ML" (tikiu) galėtų pravesti dalyką ir skelbti — labai nuosekliai

Kūčių vakarą susėsime prie stalo ir, laužydami plotkeles, linkėsime vieni kitiems ramybės bei laimės. Prisiminsime tą šventą vakarą savo šeimos narius, artimuosius ir visus mūsų tautos brolius bei seseris, išblaškytus po plačiojo pasaulio pakraščius bei kenčiančius ir kovojančius pavergtoje Tėvynėje.

Į tą šventą nuotaiką su Jumis jungiasi ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba, kuri per visus praėjusius metus jautė Jūsų nuoširdžią paramą ir pritarimą savo darbams. Už tai Jums esame labai dėkingi.

Įžengsime į 1983-sius — Aušros metus, simbolizuojančius mūsų tautinio atgimimo dvasią bei lietuviško spausdinto žodžio prisikėlimą. Tų metų tekmėje suplauksime į Antrąsias Pasaulio Lietuvių Dienas Chicagoje ir jų šūkio "Vienybėje su kovojančia tauta" ženkle pasiryšime ir toliau išlikti ištikimi savo tautai. Šeštasis PLB Seimas nuties veiklos gaires ateičiai ir išrinks naują PLB valdybą.

Betliejaus žvaigždė tenuskaidrina Jūsų gyvenimo kasdienybę, o Gimusio Kūdikio ramybė telydi Jus per visus sekančius metus.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės
Valdyba

— Švietimo reikalams gautas aukas, taip, kaip daroma "ŠALPOS RATELY". Yra daug negalinčių prisidėti darbu, bet pinigais, taip, ir gal labai dosniai.

7) Pasibaigus 1982-tiems mokslo metams, tebūnie jau daromi planai, su "Tėvų Komitetu" ir su sulipdyta ŠVIETIMO KOMISIJA, ją įgalinant mokinius atvežinti ir išvežinti, pagal reikalą.

8) Vaikai turi jausti patrauklią lituanistinę mokyklą, ar tai su kokia iškyla, ar retkartinėmis progomis vaikus apdovanoti, uolumo diplomus įteikti ir panašiai.

Ačiū už atidą.

Iš šono stebėtojas

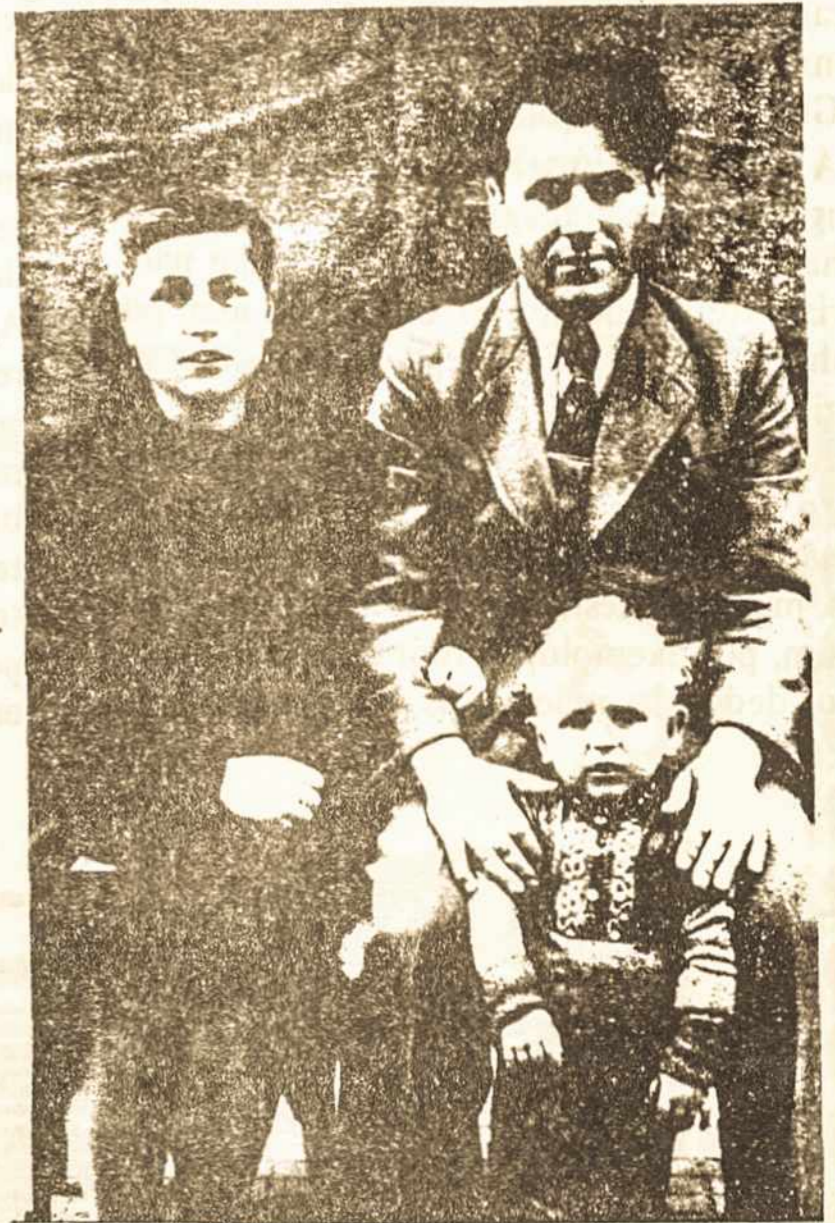

Kalėdų senelis

Kalėdų senelis sveikina Audrutę su šv. Kalėdomis. Ši atidžiai apžiūrinėja jį ir galiausiai taria:

— Koks gi tu senelis? Tu gi mano tėvelis ir visai girtas!

PAIEŠKOJIMAI

Maria de Chaven (Valencia, Venezuela) ieško ANA ir BORIS SEMENGLUS (foto), iš Ukrainos seniai išemigravusius į Argentiną ar Braziliją. Kas žinotų, prašoma pranešti ML redakcijai.

SVEIKINAME visus

Kristaus gimimo švenčių proga,
linkėdami laimės ir taikos ateinančiais metais.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

LINKSMŲ
ŠV. KALĖDŲ ir džiugių
NAUJŲ METŲ

giminėms, draugams ir pažįstamiems

linki Petronėlė Vosylienė
Campinas, SP.

LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANČA PASTOGĖJE

Antanas Dutkus

Lietuvių Sąjungos metinių proga

Lietuvių Sąjungos-Alianča metinė šventė, suruošta lapkričio m. 27 d., praėjo gražiai ir nuotaikingai prie geros, Kazimiero Ambrozevičiaus, paruoštos meninės programos, dalyvaujant baritonui Vaclovui Laurinaičiui ir mezzo sopranui E. Ažuolaitei. Dainininkams pianu lydėjo p-lė Banytė. Programos paruošėjui ir jos išpildytojams Sąjungos vadovybė širdingai dėkoja.

Oficialią dalį pradėjo Lietuvių Sąjungos-Alianča sekretorė Anielė Dutkienė: portugališkai susirinkusius pasveikino, paminėdama šio susirinkimo tikslą ir kondensuotai peržvelgė Lietuvių Sąjungos gyvenimo kelią. Po to, Sąjungos pirmininkas Aleksandras Bumblis paprašė visų susirinkusiųjų atsistoti ir vienos minutės susikaupimu, pagerbti mirusius Sąjungos narius ir tęsdamas oficialios programos dalį toliau, atpasakojo Sąjungos veiklos žymesnius epizodus ir supažindino publiką su dabartine Valdyba, iškviesdamas ją į sceną. Po Valdybos pristatymo, draugiškumo ir lietuvių vienybės vardan, Pirmininkas į sceną pakvietė São Paulyje veikiančių organizacijų pirmininkus bei jų atstovus (rodos 17?), supažindindamas juos su sąjungiečiais ir svečiais. Supažindinimo proga, Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Jonas Tatarūnas, sveikino ir linkėjo geros sėkmės mūsų Organizacijai. Tuo pačiu metu, asmeniškai dar sveikino inž. Algirdas Idika.

Lietuvių Sąjungą pagerbė savo masiniu atsilankymu ne tik nariai bei draugai, bet gi taip pat ir kitų kraštų organizacijos bei pavieni asmenys, sveikindami laiškais ir telegramomis. Iš São Paulo, raštu sveikino Inžinierių ir Architektų Sąjunga, Brazilijos skyriaus vardu, inž. Algirdas Idika. Tarp kitko, savo laiške, sako: "... Sveikina Lietuvių Sąjungą 51 m. sukaktuvių proga ir linki daug sėkmės ateities užsimojimuose... Lietuvių Sąjunga jau gyvuoja virš pusę šimto metų ir jos jnašas į São Paulo lietuvių kolonijos gyvenimą yra didesnis, negu kam galėtų atrodyti... Jau vien tik faktas, kad Sąjunga švenčia virš pusę šimto metų sukaktuves, rodo, kad Organizacija stovi ant sveikų pagrindų... Buvo lengvesnių ir sunkesnių periodų, bet Sąjunga nepalūžo, atsispyrė visoms audroms ir pavojams, kurių praeityje buvo net ir labai rimtų. Tai Sąjungos Vadovybės ir jos narių nuopelnai..."

Iš Argentinos sveikino telegrama Julius Miciuda, Argentinos Lietuvių Centro pirmininkas. Vytautas Dorelis, Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugijos pirmininkas, apgailestaudamas negalįs asmeniškai dalyvauti, Centro vardu Sąjungą. Asmenišką sveikinimą prisiuntė iš Šiaurės Amerikos J. Pazemėnas. Visiems sveikintojams Valdyba nuoširdžiai dėkoja.

Kad metinė sukakčių šventė svečių akims atrodytų žavesnė ir patrauklesnė, žymiai prie to prisidėjo Franciska Garškienė, papuošdama Bibliotekos patalpas, o Antanas Augustaitis skonin-

gai ir gražiai, savo darbo paveikslais, išdekoravo salę. Organizatorių ir valdybos vardu tariame jiems didelį ačiū.

Kalbant apie Biblioteką, reikia priminti, jog nuo atgavimo Sąjungai savo turto, prie jos dirbo šios bibliotekininės: Albina Ambrozevičienė, Anielė Dutkienė, Elena Pavilonienė, Halina Mošinskienė, suskirsčiusi visas knygas savo žanrais ir Franciška Garškienė. O Bibliotekos galutinis sutvarkymas, visų knygų (virš 4000) sukatalogavimas ir baigiamasis atidarymui paruošimas, tenka, be abejo, didžiausias nuopelnas Jorge Garškai. Prie knygų, jas tvarkant, daug pasidarbavo, taip pat, ir Bronius Šukevičius, seniausias mūsų sąjungietis. Visiems šio darbo darbininkams, Valdyba reiškia padėką ir mylinčius lietuvišką knygą, nors ji ir sena būtų, kviečiame ją pamilti ir ją naudotis ir seniausiąjį pasaulį lietuvišką žodį gerbti.

Rinksime naują valdybą

Sąjungos-Alianča valdyba, remdamosi savo Statutais, nutarė šaukti visuotinę narių susirinkimą 1983 met. sausio mėn. 23 dieną, kaip ir visada, sekmdienį. Šiame susirinkime, be eilinių organizacijos gyvenimo apžvalgų, bus renkama naujoji Valdyba ir Revizijos Komisija 1983/1984 metams. Taigi, jau laikas pagalvoti, kam bus pavesta tvarkyti Lietuvių Sąjungos-Alianča reikalai sekančius du metus, o tas priklauso nuo visų narių rimto apsvaistymo.

Nauji Sąjungos nariai

Priimti į Lietuvių Sąjungą-Aliančą nariais šie asmenys: Jonas Bagdžius, Katarina Birutė Bagdžius, Aleksandras Justinas Valavičius, Kristina Gabriela Valavičius, Andrius Victor Valavičius ir Arūnas Steponaitis.

"Volei princezės" vestuvės

Sąjungos narių, Kazio ir Onos Paukščių, (Kazys yra Revizijos komisijos narys), anūké Ivonette das Neves, dukte Vandos Paukštytės das Neves ir Omar das Neves, Paulistano klūbo žymi žaidėjas, klūbe vadinama "princeza de volei", gruodžio 1 d. ištekojo už taip pat žybaus, Sirio klūbo "basquet" žaidėjo dr. Marcel de Souza. Vestuvės įvyko Nossa Senhora do Brasil bažnyčioje, dalyvaujant dideliu skaičiumi draugų ir pažįstamų. Jaunieji, su žaidimais, aplankę yra žymesnius pasaulio kraštus ir žaidimų išvykoje, Maskvoje, pereitais metais susipažino ir dabar situokė. Linkime jiems dviem bendro saulėto gyvenimo.

● Esame didingos istorijos tauta ne tik laimėjimais, bet ir pralaimėjimais — ne tik žalgiriu, bet ir Kražlais-
DR. J. GIRNIUS

Linksmų Kalėdų Švenčių -
Laimingų Naujų Metų! LINKI

GIMINĖMS, DRAUGAMS ir KLIENTAMS
FÁBRICA DE GUARDACHUVAS

VICENTE VITOR BANYS LTDA.

RUA COELHO BARRADAS, 104 - Fone: 274-0677 - São Paulo - Vila Prudente

J. BUTRIMAVIČIUS

LINKI

Linksmu Šv. Kalėdų ir
Laimingų Naujų Metų.

MŪSŲ ŽINIOS

ŽINIOS IŠ PAJŪRIŲ

Prieškalėdiniu metu belankant lietuvių šeimas ar pavienius mūsų žmones, daug ko galima matyti ir išgirsti, ir su kitais tomis mintimis pasidalinti.

Iš viso pajūria lietuviai daug kartų jaučiasi vieniši, net ir giminių mažai atminti ir lankomi, išskiriant vasaros atostogų metą.

Turime tenai nemažai ir senelių, ir ligonių, ir mūsų meilės reikalingų pensininkų. Yra ir labai nusipelnusių mūsų, Săo Paulo, lietuvių kolonijai buvusių veikėjų, visuomenininkų, ir dabar dar paremiančių lietuvišką veiklą ir labdarą.

Guarujá nuo seniau gyvena, bet visuomet lieka mums artimi: p. Marija Remenčienė, Edvardas Požėra su šeima, Majų šeima, Petraičių šeima. Edvardas Požėra bus dėkingas ypač jį prisimenantiems maldoje. Jo sveikata yra problematiška.

Šiuo metu ten gyvena ir turi nuosavą AUTO POSTO mūsų neužmirštiną adv. Algirdas Sliesoraitis.

Cidade Ocian ir apylinkėse yra, berods, tik šešios šeimos. Mūsų mažai pažįstamas, bet dabar labai reikalingas mūsų prielankumo, yra buvęs Lietuvos savanoris kūrėjas, Jonas Pūkelis. Jis buvo aplankytas Beneficência Portuguesa ligoninėje Santose. Jis yra ir toliau lankytinas, nes yra "vienišas kaip pirštas". Jis gyvena Tėvynės atsiminimais ir myli savo tautiečius. Jį daboja viena mielaširdinga našlė, nelietuvė.

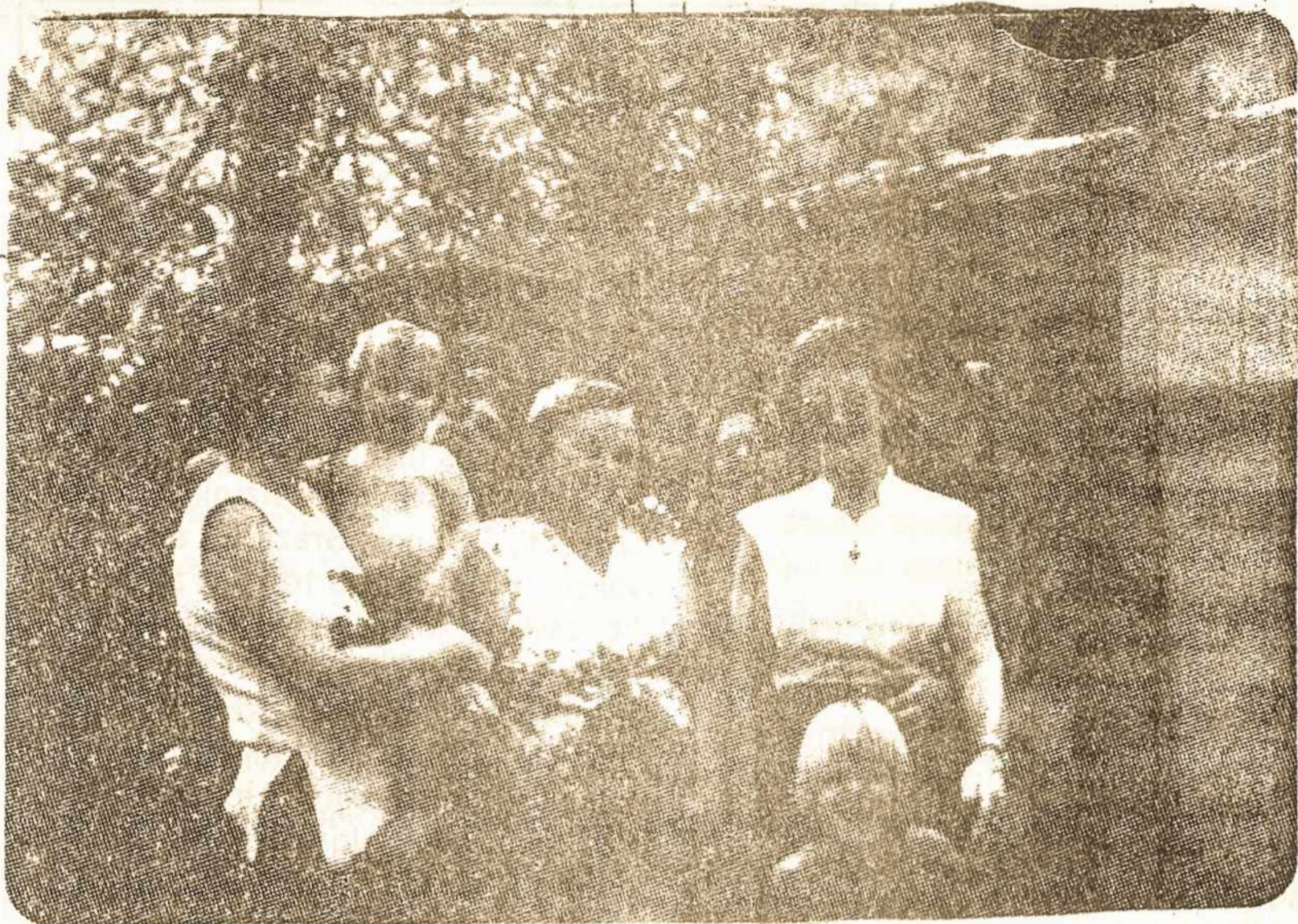
Boqueirão Forte gyvena vienas iš garbingiausių mūsų seniūnų, lietuviškos spaudos rėmėjas, ML-vos atsakingojo direktoriaus tėvas, Kazimieras Bacevičius. Kad ir vėlai vakare, ir per lietu, aplankytas, jis dėkingai priėmė ir išlydėjo, kartu su ponia, kalėdojantį kunigą.

Săo Vicente yra keli gana ligų prislėgti tautiečiai: Marija Čepienė (paraližuota), J. Žuromskis (be vienos kojos), Emilija Butkutė Vosylienė (dabar jau namuose sveikstanti savo vyro Jono nuoširdžioj priežiūroj), Simas Bajorūnas (silpnos sveikatos, sveiksta namie).

Santose, visuomet vaišingi pp. Stasė ir Vladas Steponaičiai, laikosi gerai. Pas juos teko kunigui ir jo palydovui pernaktoti.

Visiems — čia išvardintiems — o ir neišvardintiems, ypač gi ligoniams ir labiau vienišiesiems, tebūnie džiugios ateinančios Kalėdos ir 1983-tieji metai kiek galint daugiau nuopelningi — laikui ir amžinybei.

Kun. P. Urbaitis

Visuomenininkė - Veikėja Emilija Butkutė-Vosylienė, gyv. Săo Vicente, SP., savųjų tarpe. Săo Vicente.

Stasys Yla

BE MANĖS NEUŽGIMK

*Žiburėliai dangaus
neužmerkit akių,
Trys Karaliai keliaus
iš toliausių kraštų.*

*Kaip karaliai ir mes,
pasiilgę šviesos,
dar nežinom, kas ves
lig Betliejaus angos.*

*Vėjas pusto kelius,
žygy tolsta namai,
piemenėliai, kur jūs
Kūdikėlio žvalgai?*

*O sniegulių tiek daug -
krinta skrieja aplink
Kūdikėli dangaus,
be manęs neužgimk.*

SU KOLEDŽŲ ŠVEN
TĖM IR IV METAIS
SVEIKINAM YIŠKUS MIE
LUS TĖVELIUS SA
LEŽIECIUS IR JŲ PA
RAPIJIECIUS BEI
"MŪSŲ LIETUS" SKAI
TYTUSUS!
JĖŽAUS IR VIENS KITO
MEILE TEGU KLESTI
MŪSŲ ŠIRDYSĖ!
Jūsų Kristujai,
Kun. Jonas Sliesoraitis
1982

Linksmų šv. Kalėdu
ir laimingų bei sėkmingų

Nauju Metu

linki — Ligoniams ir seneliams
Jų lankytojams, rėmėjams bei g'r bėjams

Labdaro ratelis

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŠKOS PARAPIJOS METŲ

sekančios pamaldos, susirinkimas, su specialia švenčių programa, rodomos skaidrės, vaizdai Vilniaus ir Kauno miestų, bus gruodžio 26 d., antrą Kalėdų dieną, 16 val., Vila Zelinoje.

Po to susirinkusieji bus pavaišinti švenčių pyragais.

Lietuvių Kat. Bendruomenės chorui keturiasdešimts šešeri metai. Steigiamasis susirinkimas buvo sušauktas 1936 m. gruodžio 13 d. Vila Belos lietuvių mokyklos patalpose, kuriam pirmininkavo choro steigėjas kun. P. Ragažinskas. Buvusieji ir esantieji choristai kviečiami gruodžio 26 d., 16 val. į pamaldas, o po jų į susirinkimą pabendrauti švenčių proga ir pasidalinti mintimis apie tolimesnį choro likimą.

KUNIGAI REKOLEKCIJOSE

Gruodžio 15 d. šv. Kazimiero p-pjos klebonas, kun. Pr. Gavėnas, išvyko į Lاپą, Instituto Pio XI, metinėms salezių rekolekcijoms. Po Kalėdų tokias rekolekcijas atliks ir kiti parapijos kunigai.

LAIMINGOS VESTUVĖS

Vestuvės, kurių negalime aplenkti ir jokiū būdu nepaminėti. Visiems pažįstamas ir mielas Albertas Greičius su besišypsanti žmonele Eugenija protėvių žemelės džiaugsmu ir papročiuose užaugino dukrele, lietuvaite, skautę Sandrą. Ją pamilo jaunikaičio José F. Rodrigues širdis ir jausmai.

Šv. Emidijaus (V. Prudente), pilnutėlėje giminių ir sukviestųjų, bažnyčioje, visi laukė daug pasivėlavusios jaunamartės Sandrinės. Gaudžiant vargonų garsams ir tenorui giedant "Ave Maria", tėvelis Albertas vedė dukrelę prie altoriaus. Šių metų gruodžio 11 d. Sandra ir José sumainė aukso žiedus ir pažadėjo vienas kitam amžiną meilę.

Iš bažnyčios visi skubėjo į šv. Kazimie-

ro parapijos, nedidelę, bet jaukią, ir viešnią salę. Čia jaunavedžių ir svečių laukė su gražiausiu tortu vestuvinė sventė. Šventės nuotaika buvo labai gyva ir visai nenuostabu, nes jaunimo buvo daugiau negu suaugusiųjų. Skauta ir Rūtelės šokėjai visi dalyvavo ir labai smagiai šoko. Vestuvių tortu dalinantis netrūko ir šampanp, kuris taurėse šokinėjo, žadėdamas laimės ir sveikatos jaunųjų naujam gyvenimui. Ir tik gaideliams giedant, visi linksmi, regis suradę paparčio žiedą, skirstėsi, o jaunavedžiai išvažiavo į Rio de Janeiro vestuvinei kelionei.

Antanas Augustaitis

SVEIKINIMAI IŠ ČIKAGOS

Ir mano širdingiausi linkėjimai tėvams Saleziečiams Kalėdų – Kristaus gimimo švenčių proga. Tegu gimęs Kristus Išganytojas suteikia daug džiaugsmo, paguodos, šviesių vilčių ir jo išganytų brolių laimės. Tegu žalia Eglutė vis kalba apie amžinai žalią gyvenimą, Kristaus suteiktą mums savo atėjimu.

Prašau pasveikinti ir kitus mielus Šv. Kazimiero asm. parapijos tautiečius, tautietes, su kuriais tiek metų bendrauta, džiaugtasi ir liūdėta, ir dainuota. Jų niekada neužmirštu ir prisiminuose ir maldoj.

Kristaus palaimos šventėse ir N. Me-tuose.

T. P. Daugintis, S.J.

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

SKAITYTOJAI RAŠO:

Kad ir tolimoj Minas Gerais šaly gyvenu, bet kas savaitę mane aplanko lietuviškas lakraštis; o man tai lyg brangus svečias atvažiuoja ir daug žinių atveža. Ir aš jo kas savaitę laukiu.

Čia, Vila Barbosa miestelyje, retai, labai retai matau lietuvių atvažiuojančių iš kitur; negirdžiu kitų lietuviškai kalbant – tai vien tik MŪSŲ LIETUVA palaiko mano lietuviškumą.

Mano vyras paliko sklypą žemės bažnyčiai pastatyti. Jau daugiau kaip penki metai kai žmonės pradėjo tą bažnytelę, bet vis dar daug ko trūksta. Galvoju: kad čia būtų kunigas lietuvis, tai ta koplyčia gal seniai būtų pabaigta.

Skaitau, kaip greit vyksta statyba Lituanikoj. Džiaugiuosi ir sveikinu visus, kurie pradėjo ir kurie prisidėjo prie statybos Lituanikoj.

Albina Vasiliauskaitė, Raul Soares, Vila Barbosa

GARBĖS – RĖMĖJAI PRENUMERATORIAI

Mečys PELECKIS	Cr. 6000,00
Algirdas SLIESORAITIS	6000,00
Vladas STEPONAITIS	6000,00

Širdingas aciū mieliems rėmėjams.

Adm.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

LINKI

GIMINĖMS, PAŽĪSTAMIEMS IR KLIENTAMS

Julijis ir Stasė
YNGAUNIS

Linksmų Šv. Kalėdų ir
Laimingų Naujųjų Metų!
Linki

DRA. HELGA HERING

PRIMA NUO 8 iki 12 val. ir nuo 14 iki 18 val.

AV. EULINA, 99 – Vila Sta. MARIA

SHELL
AUTO-POSTO
GUARUJA
Džiugių šv. Kalėdų
ir sėkmingų
naujų metų
visiems klientams ir draugams
linki — Algirdas Sliesoraitis

MŪSŲ ŽINIOS

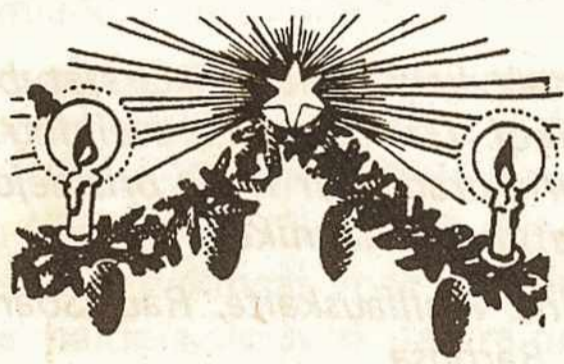
KALĖDINIS yra paskutinis šių metų ML numeris. Ateinančių metų pirmasis ML numeris išeis antroje sausio mėn. savaitėje.

PABRANGS ML PRENUMERATA pradėdant su naujais metais. Metinė prenumerata bus Cr.3500,00, o paskiro numerio kaina Cr.70,00.

BERNELIŲ MIŠIOS

Kūčių naktį Bernelių Mišios Šv. Kazimiero parapijoje bus laikomos 8 val. vakaro.

V. ZELINOJ Bernelių mišios bus 22 val. Kalėdų dienos mišios bus 11 val.

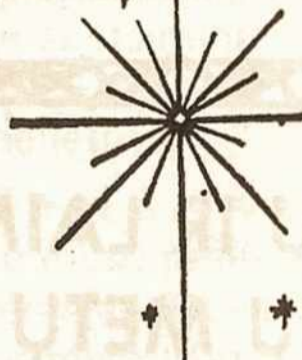
"MŪSŲ LIETUVOS"

Bendradarbiams
Talkininkams
Remėjams
Skaitytojams

bei visiems geros valios žmonėms

ŠV. KALĖDŲ
IR
NAUJŲ
METŲ
linki

ML. Redakcija
ir Administracija

GARBES LEIDĖJAI

LIUDAS IR EMILIJA BENDORAIČIAI

Mieliems mūsų spaudos ir labdaros darbų rėmėjams širdinga padėka ir geriausi linkėjimai Naujiesiems Metams.

Administracija

Naujus Metus

S U T I K S I M E

Sąjungos - Aliança Namuose

Baigsime Senuosius ir sutiksime Naujuosius

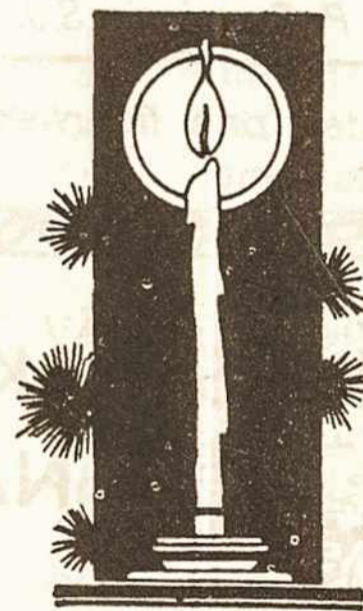
1983 METUS,

kaip ir kitais metais, Lietuvių Sąjungos-Aliança ruošiamame Reveillone. Neatsilikime ir skaitlingai dalyvausime tarp savųjų, prie gražios muzikos, žaidimų, skanių pasivašininimų ir užgėrimų Naujų Metų sutikimo šventėje.

Rua Lituânia, 67 – Moóca

1982 met. Gruodžio 31 d., pradžia 21 valandą.

Užsirašyti telefonais: 93-5470; 274-5116; 93-3309.

Visus parapijiečius,
geradarius bei rėmėjus,
visus kolonijos lietuvius
su šv. Kalėdomis ir
naujais metais sveikina

Šv. Kazimiero Parapijos Kunigai Saleziečiai

K. Pranas Gavėnas, K. Stasys Šileika
K. Petras Urbaitis, K. Petras Rukšys

KVIEČIAME VISUS I

NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMA

SESELIŲ PRANCIŠKIEČIŲ SALĖJE

Rengia: VOLUNGĖS CHORAS

Vila Zelinoje

Pakvietimus prašome įsigyti iš anksto pas:
Volungės Choristus,

REVEILLON
1983

Joną Tatarūną – Av. Zelina, 1.135, Tel. 63-7344

Animação de José Maria
e seu órgão eletrônico

V. Zelinos klebonijoje – Tel. 63-5975

Jono Laurinavičiaus bare – R. Manaias, 143

Vakarienė prasidės punktualiai 22 val.

